

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrta leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hštv. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Slo venci in nova vlada.

Od nove vlade — od nje pač nihče ne pričakuje kaj za slov. ljudstvo. Grof Taaffe ni hil unet za slov. ljudstvo, ali tudi zoper tisto ne in marsikje smo dobili pri njem pravico, ko nam je bližje, pri deželnih vladah, ni bilo. Vsled tega so bili tudi naši poslanci v »klubu konservativcev« in torej tudi kolikor, toliko za njegovo vlado. Nova vlada, novo ministerstvo pa pride za grofom Taaffe in po tem, kakor se ona sestavlja, ne moremo misliti, da nam bode ona bolja. Narobe, v njej so nemški liberalci in torej naši najhujši nasprotniki. Ali prezreti ne smemo, da so v njej tudi v resnici konservativni možje in tako ne more nova vlada in tudi ni popolnem na nemško liberalno kopito.

Iz govora, s katerim je naslednik grofa Taaffe, knez Windischgrätz, predstavil v četrtek novo vlado, svoje tovariše, v drž. zboru, tudi ni povzeti, da je nova vlada vsa liberalna, kajti ona vzame vse predloge prejšnje vlade za svoje in tudi novo postavbo gledé na volilno pravico hoče vpeljati, ali tako, da ne trpijo v tem nič škode ne mestni, ne kmečki volilci, dobijo pa še volilno pravico tudi delavci, ki je doslej še nimajo. Ta obljuba je taka, da jo človek še rad sliši in dobro bode, če vlada tako volilno pravico dožene.

Vse eno pa ta govor, oziroma načrt za delovanje nove vlade, ni imel pri dež. poslancih sreče. Niti na strani poljskih, niti na strani konservativnih poslancev — pri njih nisi videl pri tem govoru veselja, pač pa na strani nemške levice. To je bilo čudno in res kmalu, še tisto popoldne, se je nekaj zgodilo, kar se tiče posebej nas, slov. ljudstva in ne moremo reči, da je za nas prijetno. Slov. poslanci so šli na dvojce, osem njih je ostalo še v klubu konservativcev, šest pa jih je stopilo iz tega kluba ter si je napravilo s štirimi Hrvati iz Dalmacije nov klub. Le-ta šteje doslej deset udov in na čelu mu je Hrvat dr. Klaić. Ker o tem nismo dobili

poročila, zato sledimo v naslednjem »Slovenca«. Njemu pa se poroča blizo tako-le: V četrtek, ob 4. nri se je zbralo vseh 13 slov. zastopnikov, da so se pogovarjali o njih razmerji do nove vlade. Nekateri so rekli, da se nimamo od nove vlade ničesar nadejati za slov. ljudstvo, saj ji bode plesati, kakor ji zagode vit. Plener in z njim grof Wurmbbrand. Vsled tega kaže, da slov. poslanci koj vsi izstopijo iz »kluba konservativcev«. Drugi pa so dejali, da se doslej še ne more nič kaj reči zoper vlado in zato se naj počaka s tem, dokler nova vlada ne pokaže svojega lica v dejanju. Ako se nam pokaže vlada neprijazno, tedaj še je zmerom časa, da se obrnemo od nje in od strank, ki stojé za-njo.

Ali v tem, ko jim gredó tako besede še sem in tje, pride dr. Klaić in tovariši in ti so vsi h krati za izstop iz kluba konservativcev. Tudi izjavo, ki se naj pošlje v klub, ima dr. Klaić že v rokah in podpiše se mu v resnici brž tudi šestero slov. poslancev in sicer izmed kranjskih dr. Ferjančič in Kušar, izmed primorskih grof Coronini, dr. Gregorčič in Nabergoj ter izmed štajarskih dr. Gregorčec.

Drugi slov. poslanci pa se niso podpisali ter ostanejo še tako nadalje v »klubu konservativcev«: Globočnik, Klun, Pfeifer, Povše in Šuklje izmed kranjskih ter Robič in Vošnjak izmed štajarskih.

Tako stojimo torej sedaj nasproti novi vladi. Lahko pa se sodi, da to ni stopinja naprej.

Kmetijske zadruge.

Imenitna je predloga, katera se je izdelala v poljedelskem ministerstvu in čaka sedaj v drž. zboru svoje usode — predloga o kmetijskih zadrukah. Ker je tudi v novem ministerstvu grof Falkenhayn, zato mislimo, da ostane pri svoji predlogi in še ona toraj pride v posvetovanje. Glasi se pa tako-le v slov. besedi:

§ 1 V vsakem sodnijskem okraju se ustanovi kmetijska zadruga za ta okraj in v vsaki deželi spet skupna

deželna kmetijska zadruga. Prva se imenuje okrajna, druga pa deželna zadruga za kmetovalce.

Ako deželna vlada in deželni odbor tako želita, ima poljedelsko ministerstvo pravico za en sodnijski okraj napraviti več zadrug ali pa več sodnijskih okrajev združiti v eno zadrugo.

§ 2 Stanovske kmetijske zadruge imajo namen, zboljšati pravne in gospodarske razmere na kmetih s tem, da se kmetje navadijo, skupno skrbeti za svoje potrebe, se med seboj poučevati in podpirati, svoj stan spoštovati in kmetijske koristi pospeševati.

§ 3 Družniki okrajne zadruge so lastniki v tem okraju ležečih, za kmetijstvo ali gospodarstvo namenjenih zemljišč. Kdor ima posestva v več okrajih, je povsodi ud tamošnje zadruge. Katera posestva spadajo pod kmetijske zadruge, bo poljedelsko ministerstvo s posebno naredbo določilo.

§ 4 Ali spada kako posestvo pod kmetijsko zadrugo ali ne, o tem odloči okrajno glavarstvo in v zadnji instanci deželna politična oblast.

§ 5 Okrajna kmetijska zadruga nastavi v vsaki občini svoje zaupne moše. Njih število se ravna po velikosti dotične občine.

§ 6 Vsi družniki okrajnih kmetijskih zadrug so ob enem tudi družniki deželne kmetijske zadruge.

§ 7 Družniki smejo svoje pravice in dolžnosti preložiti tudi na svoje oskrbnike, najemnike, užitnike ali take, ki imajo po § 1103. občnega državlanskega zakonika pravico do užitka. Denarne doneske v zadrugo mora pa sam plačevati in tudi se volilna pravica v zadrugo le na njega glasi; sme si pa za volitev izbrati pooblaščenca, pa le enega samega.

§ 8 Pri takih, ki so pod varuštvom ali jerobstvom, pridržane so pravice in dolžnosti njih varuhom ali pa jerobom. Kjer je na enem posestvu več gospodarjev, izvolijo vsi skupaj enega iz svoje srede za pooblaščenca. Za denarne doneske v zadrugo so vsi skupaj porok.

§ 9 Kjerkoli pravega lastnika zastopa (§§ 7 in 8) pooblaščenec, varuh ali jerob, treba je to naznaniti zadrugi, kakor tudi vsako premembo v tem oziru.

§ 10 Opravila okrajne zadruge oskrbuje odbor okrajne kmetijske zadruge, opravila deželne kmetijske zadruge pa njen odbor.

§ 11 Volitev v odbor okrajne kmetijske zadruge se tako vrši, da so posestniki razdeljeni v volilne razrede, kakor določuje občinski volilni red dotične dežele, in da potem vsaki razred izvoli enako število odbornikov. Kdor ima pa več posestev v enem okraju, voli le enkrat in le v enem razredu. Za odbornike se smejo le taki voliti, ki imajo v okraju volilno pravico za kmetijsko zadrugo. Kdor ima eno ali več graščin, ki ne spadajo pod občinsko oblast, ima virilen glas v odboru tiste zadruge, kjer je njegova graščina.

§ 12 Načelniki okrajnih kmetijskih zadrug kake dežele izvolijo iz svoje srede odbor za deželno kmetijsko zadrugo.

§ 13 Kdo ima volilno pravico v zadruge in kako se ima volitev vršiti, o tem bo izdalo kmetijsko ministerstvo še posebne določbe.

§ 14 Ravno tako bo poljedelsko ministerstvo dalo potrebne ukaze, da se te zadruge ustanovijo, in sestavilo bo za nje začasna pravila.

§ 15 Kedar je zadruga ustanovljena, sestavi pravila še le za trdno in jih mora deželni vladi v potrjenje predložiti.

Razun določeb, katere jim naklada ta predležeča postava in tista o rentnih posestvih, morajo pravila imeti še sledeče določbe:

a) o pravicah in dolžnostih zadružnikov;

b) o upravniki in služabniki zadruge in njih delokrogu;

c) o zadružnih shodih;

d) o sedežu zadruge;

e) o tem, kdaj so sklepi veljavni;

f) o sestavi zadružnega katastra;

g) o nastavljanju in odstavljanju zadružnih uradnikov;

h) o uzrokih, iz katerih sme kdo izvolitev odkloniti, in o nasledkih, če bi kdo brez veljavnega uzroka svojo izvolitev odklonil;

i) o pravicah nadzornikov;

k) o zadružnih razglasih in naznanilih, kako misli odbor tiste izvrševati;

l) o upravnem redu;

m) o računih.

Cerkvene zadeve.

Redka svečanost pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju.

Redka, pomembna slovesnost vršila se je v četrtek 23. novembra pri nas. Sicer smo imeli že letos večkrat prilike zabeležiti kaj o Št. Lovrencu, vendar tudi zasluži 23. november 1893, da se zapiše z zlatimi črkami v kroniko Št. Lovrenske župnije. Šola je bila od zunaj okinčena z zelenjem in nad vratmi šolske izbe si čital napis: »Slava gospodu odlikovancu, vnetemu, neumorno delavnemu pospešitelju cerkve in šole«. In kdo je ta »gospod odlikovanec?« To so zlatomašnik, č. gospod Fr. Ser. Rath, župnik pri Sv. Lovrencu, presvitli cesar so jih odlikovali z zlatim križcem s krono. Velika čast! In tudi mislimo, da bodo vsi pomnili ta dan, posebno pa otroci. Pri Sv. Lovrencu imajo lepo cerkev, pa tudi lepo veliko šolo, kar je vse hvale vredno. In ravno imenovani četrtek so blagoslovili šolsko veliko sobo. Po slovesni sv. maši gospoda zlatomašnika, pri kateri je bil gosp. vitez pl. Scherer, okrajni glavar, šolski nadzornik g. Ranner, šolska mladina z učiteljstvom in množica ljudstva, sli smo vsi v šolo, katero so gosp. zlatomašnik blagoslovili in potem to v primernem govoru otrokom razložili. Na to pa je v dalnjem nemškem govoru g. okrajni glavar nagovoril vlč. g. župnika ter jim izročil in pripel zlati križec s krono. Vlč. gosp. župnik ganjeni zahvalijo v slovenskem govoru in obljubijo še zanaprej zvesto delati po geslu: »Dajte Bogu, kar je božjega in cesarju, kar je cesarjevega«. Čestitali so potem g. župniku še drugi, eden šolar v imenu šolske mladine, g. nadučitelj Šorn v imenu učiteljstva, prvi občinski svetovalec Urbas v imenu občine in cele fare. Nazadnje še povzame besedo g. nadzornik Ranner ter v slovenski besedi starišem in otrokom pove, da je največji blagodar za nas cerkev in šola, večkrat se sklicujoč na našega rajnega, nepozabnega škofa Slomška. Mi bi pa samo želeli, da bi se res vresničile, vse besede ki jih je govoril g. nadzornik, da bi najprej on sam in na to vse učiteljstvo res delalo v duhu verskem in narodno slovenskem Slomšekovem. Po končanih slovesnostih bil je skupni obed pri znanem narodnjaku županu J. Juricu. Šentlovrenčani so zopet pokazali, da so vrli narodnjaki slovenski sinovi katoliške cerkve, ker so tako počastili svojega dušnega pastirja. Bog jih živi na mnoga leta!

Sv. misijon na Dobju.

Novo življenje kaže se pri nas, odkar so pri nas novi č. g. župnik, vneti za čast božjo in posebno vneti

za češčenje Marijino. Obzidje okolo cerkve našli so razpadlo in vže več let poprej nameravala se je ta poprava, a do nje ni prišlo. Letos pa imamo vže novo lepo obzidje z dobro izdelanim nadzidjem. Vhod k cerkvi pa kinčijo nova železna vrata. In vse to napravili so č. g. župnik primeroma v kratkem času, saj jim je pa tudi vse rado pomagalo in kdo bi ne pomagal tako vnetemu dušnemu pastirju! Dušnega veselja vže več let nismo toliko uživali, kakor letos. Posebno veselje pa so nam pripravili okolo Vseh svetnikov, ko smo obhajali sv. misijon. Oj to so bili dnevi dušnega veselja, dnevi zveličanja! Prišli so bili dne 28. oktobra č. misijonarji iz Celja: J. Macur, A. Kovalik, Fr. Kitak in V. Krivec ter so že isti dan začeli z ognjevitom, do srca segajočo besedo oznanjevati pot pokore, pot poboljšanja. Vdeležba pobožnosti je bila velika, pri vsaki pridigi cerkev do zadnjega kotička natlačena in spovednice dobro, da so bile tako močne, sicer bi bile šle, tako pokanje in škripanje je bilo. Je pa tudi bilo obhajanih, kakor so nam č. g. župnik pri sklepu povedali, med misijonom 345 pri skupnem sv. obhajilu pa 1385, za vsem toraj 1730 obhajancev. Med celim časom misijonskim bili so za nas dnevi Gospodovi, a posebno vesel je bil Vseh svetnikov popoldne, ker takrat vpeljala se je bila nadbratovščina roženvenska. Krasno podobo roženkransko blagoslovili so pri Marijini kapelici pod šolo č. g. J. Macur, domači g. župnik pa so v kratkih pristrčnih besedah izročili vse ovčice svoje varstvu roženkransko kraljice ter milo, lepo povabili in poprosili Mater Božjo, da pride v našo farno cerkev prebivat. Nato sprejme osem belo oblečenih deklet prelepo podobo ter jo spremljana od 40 belih devic z voščenimi svečami v rokah nesó v slovesnem sprevodu med petjem in molitvijo v farno cerkev. Take procesije še mi Dobovčani nismo doživeli! Kako navdušenje je med nami za novo nadbratovščino, vidi se iz tega, da je v zadnjih 14 dnevih pristopilo vže nad 900 udov, kakor so nam č. g. župnik pri zadnjem roženkranskem nauku povedali. In tako so nam tekale ure prijetno, tekale le prehitro, ker že dne 5. novembra bil je sklep misijona in še tisti dan popoldne gledala je skoraj cela župnija pri cerkvi zbrana s solznimi očmi za odhajajočimi misijonarji. In ko so voditelj misijona okolo cerkve in župnišča zbrani množici rekli: »Z Bogom, sedaj pa le proti nebesom«, zaslišal se je glasen jok in stok. Z zlatom in srebrom Vam, č. misijonarji, Vašega truda plačati ne moremo, a moliti hočemo za Vas, da Vam Vsemogočni stoterno povrne Vaš trud, da Vas spremlja povsod božji blagoslov in božja pomoč! Pa tudi Vam, preč. g. domači dušni pastir, naj Bog povrne ves Vaš trud in Vašo skrb za nas!

Janez Novak.

Gospodarske stvari.

Nekaj o rezi in nje koristi.

(Konec.)

Kaj pa, če se n. pr. ječmen ali oves ne omlati, ampak zdrobi? Res je pri tem mlajenje prihranjeno, a na drugi strani se naj pomisli, da se na tak način zrnje in slama nikoli zmešala, t. j. pravilno pomešala ne bota. Tu bo preveč ali celo samo zrnje, tam preveč slame brez zrnja. Na slami, ki je v takih slučajih zvezana v snopje in se navadno ne žanje, temveč kar popiplje, visi dosti zemlje, celo malih grud in kamenčkov ne manjka med zvezano slamo; vse to škoduje živalim, pa tudi stroju, s katerim se reže, ni na korist.

Poleg teh vsakdanjih snovij in nesnag nahaja se še cela vrsta nevidljivih tvarin, ki so deloma strupene,

ali vsaj povzročujejo bolezni. Ako pa se žito prej omlati, odpravi se vse to iz slame, tako da je čista in neškodljiva. Če polagaš pa neomlačeno, pride seme vsakovrstnih plevel v jasli in tako na vsak način zopet na njivo. Kajti če prav pride vse to živini v želodec, kar nič ne oslabi v svoji moči, temveč pride tudi po tem potu v gnoj in s tem na njivo, kjer zopet bujno poganja. Veliko na boljšem je, kdor vsaj na pol omlati snopje in še le to zreže. A v obeh slučajih je to pomisliti, da celo zrnje živini le malo, prav malo koristi, ker ga ne more prebaviti.

Kar se je doslej o načinu rezanja in vporabljevanja rezi ali mešanice povedalo, velja v obče, ako se polaga konjem.

Naj še sledi nekaj v vporabljevanju rezanice pri goveji živini. Če hočeš prav veliko slame kot klajo porabiti, moraš previdno ravnati. Več ko je slame v zmesi, toliko boljše morajo biti druge snovi, druge tvarine n. pr. repa, sekanci, tropine, prga. Ako slama ni čista in je nevarnost, da so kake škodljive snovi v njej n. pr. če je plesnjava, naj se rezanica s kropom popari in če se še malo soli pridene, bo toliko bolj dišala živini in ostala brez zlih nasledkov.

Ravno tako naj se pripravlja rezanica iz trde, kisle trave, ki se drugače le težko kot klaja vporabi. Druge stvari, ki so pretrde, kakor bobova ali bičnata slama, se morajo že zategadelj primerno zdrobiti, ker jih drugači živina nikakor povžiti ne more. Luščinje in stročje se prav umestno rabi kot primes h klaji, se ve, da tudi vsaj nekoliko presekanó. Da se tvarine, katere se mešajo, bolj zmešajo in se druga druge držijo, naj se zmes poškropi z vodo, če je treba, naj se je pri- lije nekoliko, le preveč ne.

Kar se tiče velikosti rezi, sme se za govejo živino nekoliko daljše rezati, kakor smo to za konje določili. Pa tudi cela slama ni brez vsake vrednosti. Kedar je hudo za klajo, polaga se cela slama, ker se je tako ne porabi toliko, kakor zdrobljene.

Kokošji jajčjek obstoji iz 600—800 celic, katerih se vsaka pod ugodnimi pogoji razvije v jajce. Več kot to število jajec kokoš nikdar ne more nanesti. Gledati je toraj, da jih znese prej, ko mogoče, da je ni treba predolgo rediti. To se le zgodi, če se primerno dobro skrbi za njih živež. Kajti dobro rejena kokoš ali vsaj ona, ki ne strada, znese omenjeno število jajec malo da ne v treh letih. Sestradena pa prenehava skoraj vsak teden in več, ko sedem let bi morala gospodinja jo rediti, če ima toliko potrpežljivosti in toliko koruze, prej ko dobi od kokoši isto število jajec, kakor od rejene v treh letih. Ko je kokoš omenjeno svoto jajec nanosila, nima se kaj več od nje pričakovati, nalogo svojo je izpolnila in pečena na mizi diši kaj boljše ko suha, vela, stara kakih osem let. To naj velja slov. gospodinjam, da si vejo svoje kokoši primerno rediti.

Sejmovi. Dne 4. decembra v Konjicah, v Mariboru, na Planini, pri Sv. Tomažu nad Veliko nedeljo in na Zelenem travniku. Dne 5. dec. v Radgoni.

Dopisi.

Iz Braslovč. (Nova kapela.) Mnogo let se je iz raznih ust slišalo, da v lepem Braslovškem trgu bi pristojala nova kapela in res niso bile samo prazne besede. Hvala Bogu, že to leto na veliko Gospojnico je bila nova kapela toliko dodelana, da se je v njej sv. evangelje bralo. Zares lepo delo na štirih umetno izde-

lanih marmornatih stebrih stoji v gotiškem slogu krasna kapela. Delavca iz Gradca, ki sta delo dobro izvršila, poslal nam je rojak, dobro znani gosp. Anton Jan. Kakor vselej, kadar se v svoj rojstni kraj pripelja, obdaruje tukajšnje ubožce, tako tudi tukaj ni zaostal, veliko svoto je daroval v blagi namen. In res, le z združenimi močmi je moči kaj storiti. Nehvaležno bi torej bilo, ako bi se ne zahvalili vsem, posebno še pa tistim, ki so največ pripomogli h kapeli, ki je že dozdej blizu 800 gld. stala. Seveda vseh ne bo moči po imenu imenovati. Toraj zadostuje to! V prvi vrsti se je za zahvaliti našim domačim čč. gg. duhovnikom, potem mil. g. prelatu Kosarju, g. A. Janu, ki je daroval 150 fl., gospej Pauer 30 in gospej Bohinc 35, Ivan Hojnik 60, A. Vratnik 15, Apolonija Lončar 15, Resnarjevi 10, g. Voušek 10, Roter 10, Loure in Jakob Plaskan z vožnjo in opeko za 30 fl., drugi tržani po 5, 6, 7 fl., vsak po svoji moči. Neimenovani mladenič se je mnogo z nabiranjem trudil in je sam celo 100 fl. daroval. Toraj lepa hvala vsem tudi zunaj vesi, za vse, kar ste v denarjih ali tudi v drugih rečeh pomagali, da se je mogla kapela izdelati. Spomladi se že popolnoma dovrši in blagoslovi. Kinč bode trgu.

Z Murskega polja. (Naše šolsko poslopje) je krasno in je iz šolskih sob, kakor od šole tudi krasen razgled črez Mursko polje, prek Mure na prekmurske planjave do ogerskih bregov in po medjimurskih goricah. Poslopje ima sob za vse potrebne razrede, za telovadbo in učiteljstvo itd. Mora se priznati, da so davkoplačilci s svojimi doneski storili dobro delo in vselega srca še se nadalje ne obotavljamo plačevati, dokler bode šola prav naša, to je verska in narodna. Dar svitlega cesarja, našega ljubega vladarja, je bil 4000 fl. in zato ima šola na pročelju napis »Franc-Jozefa šola«. Nikomur naj ne bode žal, kar je vložil za šolo, če prav kmeti težko plačujemo. V toti šoli je naša prihodnost, kakor v naših potomcih. Dneva 12. novembra je pisatelja teh vrstic zvalila v šolo cesarska zastava, katera je vihrala na pročelju, v šolske prostore, po rani službi božji, lahko smo si ogledali vse prostore, ker takrat ni bilo gnječe, kakor se je to godilo okoli 11. ure, ker takrat se je blagoslovila slovesno od vlč. g. dekana. Drugi den, 13. novembra, se je pa začel poduk. Naj pride sv. Duh in naj rasvetljuje deco za vse čase za katoliško in slovensko stvar! Slovenski otroci se bodo tu učili, potem se pa po svetu razšli, strah božji jih naj obdaja v vsakem stanu. Na Cvenu je se po desetletnem preteku šolsko poslopje letos spremenilo za dva razreda v tri razrede, v Veržeji je lepa šola, pri sv. Križu tudi, le škoda, da še se ni sezidala v Volčji vasi, ker so že plačila in stroški, zatoraj je najbolje, da si občine delajo doma šole, po tem takem nimajo mali otroci daleč v šolo. Več bo šol in bolj, ko so pri roki, boljše je, bolj znajo starši, kje imajo otroke. So kraji, da ima skoraj vsaka vas svojo šolo.

Iz Kaple na Kozjaku. (Poprava orgelj.) Kdor je še pred pol letom moral poslušati kapelske orglje, ta bi bil potreboval v ušesih »lodnaste pukše«; kajtu revno so cvilile in se drle ter prejšnje popravljalce, same »mojsterskaze« nazaj klicale. Iz oglasa v cenjenem »Slov. Gosp.« smo izvedeli za pravega orgljarskega mojstra, g. Fr. Korošak, doma od sv. Vrbana pri Ptuj. Ta mož je že okoli 30 let na Bavarskem orglje stavil ter svoj posel, kakor se je tukaj pokazal, temeljito razumi. Naše orglje z 8 spremenili so bile na pol gluhe in vse zmešane, cinaste piščalke stisnjene, kakor grahove nožnice. Nihče ni več hotel verjeti, da jih bode še mogoče popraviti. G. Korošak je to storil v 14 dneh, da sedaj pojejo spet, kakor nove. Pol leta smo čakali s temi vrsticami, hotéč se prepričati, bode li ta-

poprava tudi trpežna. Do zdaj je. Zato si upamo tega vestnega orgljarja povsod toplo priporočati. Kaplanci.

Iz Stavenšinec pri Radgoni. (Razno.) Mislim, da nam nihče ne bo zameril, če se tudi mi nekoliko ozremo v preteklost, ter svetu vsaj deloma razkrijemo svoje domače zadeve. Da nam je Bog letošnjo letino obilno blagoslovil, to mi bode pač vsakdo z veseljem pritrdil. Za seno nam bo sicer nekoliko trda hodila, zato pa so se tembolj poljski pridelki obnesli. Tudi sadja je bilo veliko, posebno sliv ljudje že veliko let toliko ne pomnijo. Še celo vinogradi so letos kazali mnogo veselejše lice, kakor smo to zadnja leta bili gledati vajeni, kajti ljudstvo je prišlo do prepričanja, da le s skrbnim škropljenjem se se zamorejo vinogradi vzdrževati v dobrem stanu. Zakaj zares žalostno je gledati nekatere, kjer se ni škropilo, da so vsled smoda skoraj popolnoma uničeni, kakor po trtni uši. Tudi mi že več let na večer pred praznikom sv. Cirila in Metoda slovesno krese zažigamo. To naj bo jasen dokaz, kakšno ljudstvo tukaj prebiva. Da-si tudi imamo precej raznih samih dobrih slovenskih časopisov naročenih, vendar ljudstvu, ki je tako vneto za branje, kakor tukaj, bilo bi treba tudi pri naročevanju nekaj več navdušenja in požrtovalnosti. Da tekom časa tudi mi napredujemo, to pa vsak sprevidi, kdor pozna razmere naše. In sicer smo doživeli lansko leto veselje, da se je na mestu starega zapuščenega občinskega križa dozidala in blagoslovila prekrasna kapelica, katero so dali postaviti naši vašanje, v čast lurske Matere Božje. Pa s tem so tudi sebi postavili časten spominek, kateri še bo poznejšim rodovom pričal, da se tudi pri slabih dohodkih da veliko storiti v čast božjo. Ali letos je bila druga. V pomladi in sicer pri najlepšem vremenu, je iz naše sosednje občine, Orehovske, pripihala sapa, za nekatere prijetna, a večini zelo neugodna, ter je povzročila silno burjo med našimi občani. Namreč dobili smo od g. okrajnega načelnika Fr. Bračka poročilo, da se bo skozi našo vas delala velika cesta, in sicer na mestu stare občinske. Marsikomu je pač pri tem hudo kri zavrela, ako je stvar do dobra prevdaril, kajti koristi bodo le majhne, pa še te le nekaterih ali pa nikogar. Nazadnje pa se je stvar vendar le mirno izvršila. Da bomo zavoljo tega tudi pri plačilu precej napredovali, o tem sedaj ni več dvoma. Pa še nekaj se je bati, da bi nam ta nepoklicani »prerok« iz Orehovec sčasoma po tej novejši cesti tudi ne vtihotapil — svojega mišljenja, da bi potem tudi kje ne napredovali v nemškutariji in nje vednej spremeljevalki liberalnosti. Torej pozor!

Iz Iljaševce. (Gasilno društvo.) Novo slovensko prostovoljno gasilno društvo, katero ima svoj sedež v občini v Iljaševcih na Murskem polju pri Ljutomeru, se je ustanovilo z dobrim uspehom: Matevž Slekovec, načelnik, Janez Peršak, njegov namestnik, Matija Šantl, blagajnik, Tomaž Strniša, voditelj plezalcev, Jak. Farkaš, njegov namestnik, Franc Farkaš, voditelj, brizgalničarjev, Jožef Saboti, njegov namestnik, Matija Senčar, voditelj varuhov, Franc Gajsar, njegov namestnik, Jožef Farkaš, nadzornik orodja. Krepko, pogumno in previdno naj to mlado slovensko društvo stopa naprej v svojem narodnem čustvu, ker je to društvo Bogu na čast in bližnjemu v pomoč!

Iz Mislinje. (Nasvet.) Dobro bi res bilo, da se naše občine pridružijo prošnji, naj se prenaredi lovska postava tako, da ne bode, kakor je sedaj, na škodo kmetovalcev. Ali to se zgodi najlažje tako, da se napravi tiskovina ali natisnjen obrazec za tako prošnjo. Jaz mislim, da bode »tiskarna sv. Cirila« v Mariboru rada napravila tako tiskovino, ako ji pripošlje kdo tak obrazec. Dokler pa ne bode take tiskovine, v slovenskem in nemškem jeziku, ni pričakovati, da se več ob-

čin pridruži oni prošnji, saj poznamo naše občine. Treba je napraviti jim celo stvar, kolikor mogoče, lahko in priročno.

Izpred Pohorja. (Šolski ogleda.) V Čadramu postal je šolski ogleda krčmar J. Kos v Oplotnici, izvoljen po sl. okr. šolskem svetu Konjskem 23. novembra, vsled priporočila svojega nemškega prijatelja g. Al. Balant. Po zadnjih poročilih »Slov. Gosp.« sme tega izvoljenja pač imenovana šola vesela biti! Pri vojakihi prostak in zadnjič po stotnikovi milosti vicegefreiter, zdaj šolski ogleda štirirazrednice in pa zajec pri bobnu! Kaj pa da, saj ni učenejšega domačina v fari, moral se je tuji rojak, slovenščine nasprotnik, katere ne zastopi, nemščino pa samo lomi, izvoliti! A pisati pa zna, pa kako! Po Kossovo!

Iz Celja. (Katoliškemu podpornemu društvu) za vzdrževanje šole čč. šolskih sester v Celju so nadalje darovali, oziroma letnino plačali sledeči p. n. čč. gg. udje: Premilostljivi gospod knez in škof Mihael 25 fl., Posojilnica v Mozirji 25 fl., Anton Rančigaj, kaplan v Celju, Jak. Marzidovšek, c. in kr. vojni kaplan v pokoj po 5 fl., Fr. Kalin, župnik v pok. v Rajhenburgu 20 fl., neimenovana iz Celja 3 fl., Val. Par, župnik v Gotovljah 3 fl., Jan. Zupanc, posestnik v Gaberjih, Karol Šah, posestnik v Liscih po 2 fl., več skupaj 2 fl. 16 kr., dr. Jože Sernek, odvetnik v Celju 9 fl.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Te dni se vrši pri Nj. veličanstvu večje posvetovanje o vojaških zadevah. — Svitla cesarica še biva na Dunaju, pa pojde že jutri v Miramar pri Trstu ter od ondod na dalje po morju. — V državnem zboru so izvolili za drugega podpredsednika Davidu Abrahamovič. Minister za trgovino, grof Wurmbbrand je obljubil, da bode vlada posebno skrbela za to, da se povzdigne trgovina naša v Trstu in sploh ob morju in v Dalmaciji. — Minister Plener obeta, da se postava o davkih kmalu popravi in davki bolje razdelijo. Dobro, če le bode tudi takó.

Štajarsko. Naši nemški liberalci so kaj veseli, da je grof Wurmbbrand postal minister in mu pošiljajo iz vseh strani, posebno iz mest svoje zaupnice. — Nemški konservativci še ostanejo na dalje v »klubu konservativcev« in je prav takó, kajti v večjem klubu je še vedno več doseči, kakor v malem; veliko pa od sedanje vlade sploh nihče ne pričakuje in bode že veliko, če ne napravi škode v verskih rečeh.

Koroško. Slov. pevsko društvo »Gorotan« je imelo dne 22. novembra svoje prvo zborovanje v Šmihelju nad Pliberkom. Vdeležba je bila velika, zlasti od slov. kmetov in čč. duhovščina. Društvo ni politično, vendar pa goji lepo slov. petje in to budi posebej še mladino za narodno zavedanje. — V Celovcu kujejo v mestnem zastopu na novem statutu in če dobi potrjenje od vlade, bode potem v zastopu 30 mož, doslej jih se šteje samo 21. No to jim bodi, ali po novem statutu velja samo nemščina v mestnem uradu in slov. jezik nima v njem nobene pravice. Doslej pa mora mestni urad slov. pisma vsprejemati in tudi slovensko na-nje odgovoriti. To se je določilo pod prejšnjo vlado, sedanja pa Bog zna, kaj poreče na tak sklep v mestnem zastopu!

Kranjsko. V Ljubljani se ustanovi društvo za krščansko umetnost ter utegne biti koristno tudi za druge slov. dežele. Mi ga pozdravljamo z veseljem. —

Na dolenski železnici so znižali ceno za prevažanje blaga in se ga vsled tega že več vozi po njej. Sploh pa so cene na naših železnicah še previsoke. — V Ljubljani se delajo priprave za deželno razstavo leta 1895, vdeležijo se je tudi učitelji in pripravljajo za-njo skupino raznih učil.

Primorsko. Na kolodvoru v Gorici uradniki ne vsprejemajo slov. voznihi listov; črez nje pa bode še vendar-le kaka gosposka! — Za slov. šolo v Trstu je oglašanih doslej že 443 otrok in vendar še take šole ni in če vlada ne prisili mesta, nje sploh ne bode. Taka je pravica in tako se spoštuje drž. postava v tem mestu, ako velja za slov. ljudstva koristi.

Hrvaško. Vlada napravlja nove magacine v Reki na stroške ogerske države. To mesto si namreč svoji ogerska država, da-si je hrvaško in tudi prebivalci so večinoma Hrvatje, ostali so Lahi in le malo je Madjarov.

Ogersko. Cesar je dovolil, da se napravi za ogersko državo posebni kraljev dvorec t. j. dostojanstveniki bodo poslej samo Madjari pri cesarju, kedar bode cesar pri kaki slovesnosti, ki se tiče ogerske države. — V Terezijoplu je bil v nedeljo veliko katoliški shod in je bilo nad 2000 vdeležencev. Razume se, da so sklenili ugovor zoper novo postavo »o civilnem zakonu«.

Vunanje države.

Rim. Liberalni listi so raznesli novico, da so sv. oče Leon XIII. dovolili v nekaterih ruskih škofijah brati sv. mašo v ruskem jeziku. Kakor pa se poroča sedaj zanesljivo, ni na tem nič resnice ter sv. oče sploh ne dovolijo na novo nikjer tacihi sv. obredov v drugem, kakor v latinskem jeziku.

Italija. Ministerstvo Giolitti je odstopilo in kralj Umberto si išče novih ministrov, ali težko mu jih bode najti, kajti vse »večje glave« t. j. možje, ki bi sicer sodili za ministre, imajo dolgove pri raznih bankah. Nje pa so napravili namenoma t. j. da jih ne plačajo, ker so vzeli denar za državne potrebe. V drugih besedah bi se reklo, da so državo za te denarje ogoljufali. — Vojakov ima Italija, ako nastane vojska, lahko en milijon v šestih dnevih v orožju. V tem je pač nekaj laške baharije!

Francija. V državnem zboru še v resnici ni take večine, da lahko računa vlada na-njo pri vsaki zadevi. Po vrhu pa je sedanje ministerstvo odstopilo in predsednik republike, Sadi-Carnot, se pogaja sedaj za novo ministerstvo, pa še nima moža, ki je volje, da mu sestavi ministerstvo.

Anglija. Anarhisti se oglašujejo že tudi v tej državi, izlasti pa so njim vojašnice na potu. Na večih krajih so našli patrone, v katerih je bilo dinamita. Če se uname taka patrona, raznese lahko velika poslopja, da pokopljejo ljudi v svojih razvalinah.

Nemčija. V državnem zboru so katoliški poslanci zahtevali, naj se prekliče postava, ki prepoveduje oo. jezuitom delovati v nemški državi. Tej postavi je bil oče železni kancelar — knez Bismarck. Bilo bi res želeti, da se krivična postava odpravi. Ali pa jo prekliče že lutrovska vlada? Kakor je podoba, še sedaj ni upanja za to. — Cesar Viljem se je vrnil v Berlin in ostane sedaj neki dalje časa v svojem glavnem mestu.

Rusija. Odkar je grof Giers zopet prevzel vunanje ministerstvo, obrača iz nova Rusija oči državnikov na-se, kajti Giers je previden, vendar pa skrben državnik, ki gleda na koristi ruske države, kjer najde priložnosti za to. Sedaj se govori, da je nasnovana že zveza med rusko, francosko in italijansko državo; nam pa se dozdeva, da vse prej, kakor to. Z Italijo bila pa

bi tudi zveza prazno delo, kajti Italija je preslaba in tudi zanesti se ni na-njo.

Bolgarija. Truplo pok. kneza Aleksandra so pripeljali v sredo v Sofijo in so ga slovesno položili v rakev. Tudi spomenik mu napravijo, če se zadosti denarja za-nj nabere.

Srbija. Minister dr. Dokič bode neki le okrevalec in je to sreča za kralja, kajti tako zvest in nesebičen minister bil bi mu težko najti, kakor ga ima v dr. Dokiču.

Turčija. Sultan Abdul-Hamid je poslal zastopnika k pogrebu grofa Hartenau v Sofijo.

Azija. V Kuhanu, v Teheranu je bil v nedeljo potres nenavadno močan; nad 2000 ljudi je ubitih, živine pa nad 50.000 glav mrtve.

Amerika. V južnih delih Amerike so boji še vedno, ali nobena stranka ne zmaga tako, da se ji mora druga podvreči. Teh bojov še torej ne bode kmalu konec. — V Novem Yorku je bila c. kr. avstrijska godba, polka »Deutschmeister«, nazaj gredoč iz Chicage. Ljudje so jako občudovali umetno godbo naših vojakov.

Za poduk in kratek čas.

Župnikove sanje.

(Pravljica, poslov. Fr. Goričan.)

Gospod župnik Primož bil je potrpežljiv in pobožen, kakor angelj, in svoje župljane je ljubil, kakor oče svoje otroke. Za-nj bila bi njegova župnija, kakor zemeljski raj, ako bi mu le njegovi farni otroci ob nedeljah in praznikih, posebno o velikonočnem času več tolažbe in veselja napravljali. Videlo se je pri njih, da se cerkvenega zraka skorej bolj bojijo, kakor hudi blagoslovljene vode. Ob nedeljah in praznikih bila je cerkev redno prazna. Nekoliko otrok in starih ženic, to bilo je navadno vse, kar je iz njegove župnije prišlo k božji službi.

In uboga zapuščena spovednica? Njo so že davno pajki v najem vzeli, da predejo v njej svoje umetne mreže. Le na velikonočne praznike trebalo je župniku iz tabernakeljna »ciborije« vzeti, da je nekoliko spovedancev obhajal.

Žalostni stan njegovih župljanov je gospoda župnika v srce bolel. V molitvi prosil je ljubega Boga, naj mu da dočakati, da bode zmočeno čredo mogel pripeljati v naročje sv. cerkve.

Molitev pobožnega župnika bila je uslišana, kakor izvemo iz sledečega:

Neko nedeljo stopi gospod župnik na pridiznico ter pravi: Ljubi moji farani, namenjen sem vam bil danes nujno novico naznaniti; pa vidim tako malo število kristjanov v cerkvi. Mojo novico naj bi pa cela župnija slišala. Hotel sem vam povedati o zakladu — jaz vem, kje je, kateri zamore vse ljudi moje župnije obogatiti in če so tudi najsiromašniši. Ali dnes ne bode o tem več povedal. Prihodnjo nedeljo hočemo ta zaklad vzdigniti in pravično med seboj razdeliti. To milost želim vam vsem. Amen.

K sreči bila je to nedeljo v cerkvi tudi stara ženica Neža, s suho brado in z dolгим neutrujenim jezikom. Hitro izvedela je od nje vsa župnija, kaj so župnik v cerkvi povedali. Že celi teden govorilo se je po župniji, da bodo morebiti oni več dobili, kateri so večkrat v cerkev hodili. Vsak pa je hotel svoj del od zaklada. Tudi občinski svet uvidel je potrebo se zbrati k seji, v kateri je slovesno sklenil, da se ima delitev vršiti po postavi in pravici; od občinskega svetnika do zadnjega

župljana, vsi naj prejmejo enako. Previdnost je vselej dobra.

Prihodnjo nedeljo še zvon ni zapel »h klicu« v cerkev, a že je bila natlačena župljanov.

Z resnim obrazom stopi gospod župnik na pridiznico. »Ljubi moji farani«, začne govoriti, »resnično vam povem, ubogi bodo postali bogati in bogati ubogi. Zaklad, o katerem sem vam pretečeno nedeljo povedal, nam je zagotovljen, in nikdo nam ga ne more vzeti. Hočemo ga pravično med seboj razdeliti, da vsak enako prejme. Poprej pa moram vam nekaj povedati, kar bode se vam gotovo čudno zdelo. Potrpežljivo me poslušajte!

Pred nekoliko dnevi sem imel po noči čudne sanje. Zdelo se mi je, čeravno grešnik, da sem stal pred nebeškimi vrati. Potrkam in sv. Peter mi odpre zlata vrata, katera so bila z najlepšimi zlahtnimi kameni okinčana.

»O Vi ste, moj ljubi gospod župnik Primož«, reče mi sv. Peter, »kaj Vas je pripeljalo k nam, in s čim Vam zamorem ustreči?«

»Ljubi sv. Peter«, mu odgovorim, »vi pišete v velike bukve in imate ključke od raja; ali bi mi hoteli povedati — oprostite, da sem tako predrzen in radoveden —, koliko duš mojih župljanov imate tukaj v nebesih?«

»Zelo rad, gospod župnik. Vsedite se. Bodeva kmalu pogledala.«

Sv. Peter vzame velike bukve in jih odpre.

»Poglejva, od Vaše župnije pravite, čast, gospod?«

»Ja, od moje župnije«, rečem nekoliko s strahom. Sv. Peter prebira nekaj časa liste po bukvah.

»Tukaj je list od Vaše župnije«, reče potem. »Moj ljubi gospod župnik, težko mi je pri srcu, da Vam moram povedati, list je še čisto prazen. Ne ene duše še od Vaše župnije ni tukaj v nebesih.«

»Kaj?« zakličem prestrašen na to, »nobene duše iz moje župnije ni v nebesih? Ni mogoče! Poglejte vendar boljše, moj ljubi sv. Peter!«

»Nobene, Vam v pastirstvo izročenih duš še ni pri nas, pobožni mož. Ako meni ne verjamete, pogledjte sami.«

Jaz pogledam, pa res, list bil je prazen. Ko to vidim, začel sem se tresti na vseh udih in milo jokati. (Dalje prih.)

Smešnica. Tat odpre po dolgotrajnem napenjanju železno blagajnico, ki je bila posebno skrbno okovana. »Presneti goljuf!« zavpije dolgooprstnež, »še tožit te pojdem, ker poštene ljudi tako za nos vodiš!« Bila je namreč blagajnica do cela prazna.

Razne stvari.

(Izjava.) Slov. in hrv. poslanci, ki so izstopili iz »kluba konservativcev«, izdali so izjavo, v kateri govorijo o svojih namenih, ali mi ne moremo njih izjave prinesti že v tej številki, ker nam primanjkuje za njo prostora.

(Slavnost.) Vransko je obhajalo dne 19. in 20. novembra svojo 25letnico t. j. odkar uživa pravico »dež. trgov«. V nedeljo večer je bila razsvetljava v trgu, v ponedeljek pa slovesna služba božja in zvečer svečanostni obed v Šentakovi gostilni. Gosp. nadučitelj Meglič je razlagal v tem zgodovino trga, župan g. Šventner pa je slavil po dolžjem govoru Nj. veličanstvo svitlega cesarja.

(Častitka.) Novi minister za trgovino, grof Gundakar Wurmbrand, je dobil te dni častitko iz Konjice pa tudi iz Pekla. Sreča za g. ministra, da še živi v tem peklu vsaj nekaj nemškutarjev!

(Zdravništvo.) V soboto, dne 2. decembra, preteče že 25 let, odkar je o. Emanuvel Leitner, provincijal usmiljenih bratov v Gradcu, zdravnik in v resnici »usmiljeni brat« bolnikov.

(Deželni zbori) skličejo se, kolikor se sodi sedaj, za dne 28. decembra na kratko posvetovanje.

(Oskrunjenje cerkve.) Iz Trsta so trije laški mladeniči, vsi mladi gospodje, prišli poleti na kmete ter so »za šalo« lučali kamenje v neko kapelo ob cesti. Za to pa so dobili sedaj pri c. kr. sodnji časa za pre-mišljanje od 4 do 6 tednov.

(Biserna poroka.) V ponedeljek, dne 21. novembra je bila pri Šentilju pod Turjakom biserna poroka očeta in matere Frerer. Gostovanja, pod vodstvom g. ravnatelja Schiffermüller-ja, se je udeležilo čez 100 gostov in se je obneslo jako živahno. Starčka, ki štejeta vkup 162 let, sta še za svoja leta trdna.

(Osebne vesti.) Gosp. J. Koniček, c. kr. glavni davkar v Mariboru, je stopil v pokoj in njegove posle prevzame g. A. Rohrer, c. kr. davkar v Brežicah. — Gospod Janez Šumenjak pride za kontrolorja k c. kr. davkarji v Gornjem gradu; Rajko Mali v Šoštanj in Ferdo Klobasa v Kozje.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru je darovala visokorodna grofinja Nugent na Hausenbacherju, pri Hočah, 10 in mil. prelat Fr. Kosar, stolni dekan v Mariboru, 5 gld. Bog plati!

(Bela žena.) V noči 28. na 29. novembra je umrl naš rojak, dr. Gabrijel Malis, župnik v Strassen-engeľ pri Gradci, za srčno kapjo.

(Redko.) Po uradnih poročilih ni sedaj po vsej naši deželi od dne 27. novembra zapaziti pri živini nobene večje bolezni.

(Slov. slovstvo.) V Katoliški tiskarni v Ljubljani je izdal stolni korar K. Kljun življenjepisne črtice svojega strijca, korarja Fr. Kramerja. Poj. korar je sam opisal svoje življenje in ga bere človek prav lahko, ne brez vspodbujenja za-se. Cena je 60 kr.

(Izseljenci.) Te dni je prišlo tristo izseljencev iz Brazilije nazaj v našo deželo, v resnici na beraški palici. Ti torej niso našli sreče v novem svetu.

(Mladina.) Pri Sv. Jožefu nad Kozjim je J. Radovšnik, 22 let stari hlapec, terjal v ponedeljek od svojega strija, Franca Perc, kmeta pri 63 letih, denarja ali ni ga dobil. Vsled tega je zabodel svoj nož strijcu kar v rebra, ta pa je njega na to podrl s stolom na tla, da je obležal. Oba pa so djali nazadnje pod ključe.

(Kmetijsko bralno društvo) se je v Grižah pri Žalcu ustanovilo ter šteje že 59 udov. Predsednik je g. Jakob Janežič, v odboru pa so sami vrli, narodni možje tako, da bode društvo lahko ognjišče narodnega življenja v prijazni dolini.

(Nesreča.) Dne 13. novembra je prišla 2 leti stara hčerka Franca Gorečan, posestnika v Soteski pri Novi cerkvi, preblizo kotla, v katerem se je kuhalo za svinje, in se je tako opekla, da je drugo jutro umrla.

(Kose.) V naši državi se izdela največ in menda najboljših kos; vsako leto pride do 9 milj. kos in srpov na prodajo in za 2 do 3 milj. se jih prodaja v tuje države.

(Šolstvo.) Okr. šolski svet v Celju je »Vahterici« hudo na potu; najbolj pa jo boli, da okr. šolski svet obhaja svoje zborovanje, predno mu ona da za to svoje dovoljenje. Tudi to ji ni po volji, da Mavricij Stallner ni več šolski ogleda v Vojniku.

(Priklada.) Ne samo okrajni zastop, tudi mestni zastop v Mariboru misli za prihodnje leto povišati doklade na drž. davke. No človek, le plačuj, saj ti jemlje ta denar prijatelja: liberalec in nemškutar naenkrat z obema rokama!

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Al. Arzenšek, provizor na Ponikvi, ostane ondi nadalje za kaplana in č. g. Anton Lanjšič, kaplan na Kalobju, prevzame oskrbnitvo župnije na Kalobju.

(Liberalno gospodarstvo.) Gledé na Vaš dopis od 12. okt. št. 41, str. 345 začenjajoč: »Liberalno gospodarstvo« in dokončavši z »dokladah« prosimo z ozirom na tiskovnega zakona za sprejem sledeče poprave v Vaš § 19 cenjeni list: Ni res, da je okrajni zastop Mariborski v pretečenem letu 3400 gld. 20 kr. dolga napravil. V pojasnilo sledeče: Leta 1889 sklenil je okrajni zastop račun z 2899 gld. 26½ kr. gotovila. V tem letu so se naravne oskrbovalne postaje otvorile in se je v proračun za leto 1890 znesek za ta zavod 1200 gld. v potrošek postavil, ker se še ni vedelo koliko da ta zavod okrajnemu zastopu na letu stane. Kot podpora od deželnega zaklada za oskrbovalne postaje se je v proračun 900 gld. postavilo. Z ozirom na račun od leta 1890 stale so pa oskrbovalne postaje v taistem letu 2090 gld. 78½ kr. Okrajni zastop dobil pa je od dežele samo 86 fl. 91½ kr. v povračilo. V taistem letu se pa tudi moralo zaradi ujm 3038 fl. 11½ kr. okrajnih priklad odpisati. Vsled večjih izdatkov za naravno oskrbovalnih postaj, kako za odpis okrajnih priklad sklepalo je leto 1890 račun z pomanjkanjem v znesku od 1701 gld. ½ kr. Če ravno je okrajni zastop v seji predlog stavil: okrajni odbor naj pomanjkanje s poviševanjem okrajnih priklad poravnava, tako je odbor vendar to opustil, misleč, prihodnje leto bode za kmeta ugodnejše. Leta 1891 so bili stroški za oskrbovalni zavod okrajnemu zastopu 2080 gld. 76 kr. znesli; od dežele dobil pa je zato samo 516 gld. 56 kr. podpore. Zaradi ujm v tem letu se je spet moglo 2545 gld. 48½ kr. okrajnih priklad odpisati, ravno tako je okrajni zastop zavoljo velike vode in plazov pri okrajnih cest večje stroške imel. Račun okrajnega zastopa sklepal se je za leto z pomanjkanjem od 3326 gld. 20½ kr. Ker so posestniki omenjenega okraja skozi ujm že veliko škodo trpeli, tako je okrajni odbor za leto 1892 povikšavo okrajnih priklad opustil, misleč, leto 1892 bode se vendar na bolje vrglo. Leto 1892 začelo je z pomanjkanjem od 3326 gld. 20½ kr. gospodariti in je bilo za okraj kaj nesrečno. Velike ujme, posebno pa toča je na 4. septembra zvečer hudo razsajala. Zopet se je moral okrajne priklad zavoljo ujm in strupenoroso v znesku od 4337 gld. 33 kr. odpisati. Če ravno je okrajni odbor kolikor je bilo mogoče, stroške znižal, dorasko je pomanjkanje vendarle koncem leta 1892 vsled večjih izdatkov in sicer to, zavoljo oskrbovalnih zavod i za odpis okrajnih priklad od leta 1890 v znesku na 3400 fl. 20½ kr. Da se pa pomanjkanje poravnava, se je okrajni priklad od 6% na 8% toraj za 2% t. j. 2 kr. na 1 gld. povikšal. Torej znaša okrajni priklad, katerega okrajni zastop Mariborski za vzdrževanje cest, poljedelstva, za delo na vodi, siromaštvo, itd. potrebuje, na davčni goldinar 8 (osem) krajcarjev. Ker se pa leto 1893 za okraj Mariborski sme srečno imenovati, kajti ujme niso tako se bode tudi priklad 2 krajcarja povekšan, lažje plačal. Okrajni odbor Mariborski, dne 12. nov. 1893.

Dr. Johann Schmiderer, načelnik.

Loterijske številke.

Trst 25. novembra 1893:	44, 16, 35, 69, 54
Line	41, 78, 58, 21, 36

Štv. 4668.

Razglas.

C. kr. okr. sodnija v Ljutomeru nanaša:

Vsled prošnje dedičev g. Jožefa Gomilšek, od dne 11. maja umrlega posestnika v Ljutomeru, se dovoljuje prosta dražba zemljišč:

E. Z. 112 katastr. občine Ljutomer v ceni 3535 gld. 92 kr.

E. Z. 25 katastr. občine Rinčetova graba v ceni 1958 gld. 70 kr.

E. Z. 18 katastr. občine Gresenščak v ceni 872 gld. 80 kr.

E. Z. 19 katastr. občine Gresenščak (Jeruzalem) v ceni 561 gld. 10 kr.,

z vso opravo, kar se je nahaja pri treh zadnjih posestvih, v ceni 573 gold. 90 kr. in sicer:

I. dražba gorice E. Z. 25 kat. občine Rinčetova graba s tamošnjo opravo

dne 4. decembra 1893

dopoldne od 10. do 12. ure, oziroma tudi popoldne od 1. do 4. ure pri gorici.

II. dražba gorice E. Z. 18 in 19 katastr. občine Gresenščak z opravo

dne 5. decembra 1893

dopoldne od 10. do 12. ure v Jeruzalemu in III. dražba zemljišča E. Z. 112 katastr. občine Ljutomer s kosi ležečimi na Kamenščaku

dne 6. decembra 1893

dopoldne od 11. do 12. ure na posestvu v Ljutomeru.

Dražbeni pogoji, vsled katerih mora vsak licitant pred ponudbo 10 % vadija dražbeni komisiji izročiti, kakor cenilni zapisnik in zemljiški izpisek se lahko vidi v uradnih urah v registraturi.

C. kr. okrajno sodišče v Ljutomeru, dne 16. decembra 1893.

C. kr. okr. sodnik:
Jesernig.

Potrebno za hišo in pisarno.

V tiskarni sv. Cirila v Mariboru
je ravno izšel in se dobi

Slovenski koledar 1894.

za na steno.

Cena 16 kr., po pošti 2 kr. več.

Tiskan v treh barvah!

Veliki živinski sejem

pri Sv. Tomažu blizu Velike nedelje, ki bi se imel vršiti v nedeljo, dne 3. decembra t. l. je prestavljen na **ponedeljek, 4. decembra t. l.**

Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo!

Mlatilnice, vitle, trieure
čistilne mline za žito
rezačnice za krmno
samodelujoče
aparate proti peronosperi
tlačilnice za vino
tlačilnice za sadje
mline za sadje
predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v
obče: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo
razpošilja v najnovejših, najboljših konstrukcijah
IG. HELLER, DUNAJ
22 Praterstrasse Nr. 78.
Bogato ilustrirani katalogi v semiknem in almanahem jezika zastojni in
poštne prosto.
Najkvalitetnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.
Cene so se znova znižale! Prekupovalcem znaten popust!

Kovačija, na prav dobrem mestu blizu Ptuja, ki ima dovolj prostornega poslopja za kolarja ter sedlarja, se takoj po vrednosti prodá. Natančneje se poizvé pri Weinhardu v Dornavi, pošta Ptuj. 3-3

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne in šolske reči, izvrsten konceptni in pisalni papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svileni papir v 65 barvah, najboljše karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprej Edvard Ferline,
gosposke ulice št. 3 v Mariboru.

Knjigovezarska dela se točno in takoj po ceni izvršujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da na tanjko pazite na mojo tvrdko. 41

Lekarna „Zum goldenen
Reichsapfel“

J. PSERHOFER'S

I. Singerstrasse št. 15,
Wien.

Kričistilne kroglice, nekdanje imenovane **univerzalne kroglice,** zaslužijo to ime po pravici, ker je veliko takih bolezni, pri katerih kažejo svojo moč. Od več desetletij sem so te kroglice razširjene in malo takih družin je, pri katerih se to sredstvo ne bi našlo. Od mnogih zdravnikov se te kroglice priporočajo kot izvrstno domače zdravilo, posebno pri boleznih vsled **slabega prebavanja** in **zaprtega telesa**.

Jedna škatljica s 15 kroglicami stane 21 kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljati po povzetju 1 gld. 10 kr.

Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati poštne in stane: 1 zavitek kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki 4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj, kakor jeden zavitek se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“

in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** in sicer v **rdečih** pismenih, katerega je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja 1 posodica 40 kr., prosto poštne 65 kr.

Trpotčev sok, ena steklenica 50 kr.

Amerikansko mazilo za trganje 1 gld. 20 kr.

Prah proti potenju nog, 1 steklenica 50 kr., poštne prosto 75 kr.

Balzam za goltanec, 1 steklenica 40 kr., poštne prosto 65 kr.

Živiljska esenca (Pražke kapljice) steklenica 22 kr.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge framacetične specialitete, ki so bile po vseh avstrijskih časopisih oznanjene, in ako niso v zalogi, se na zahtevanje naročajo. — **Razpošiljana po pošti** se točno odpravljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju.

Pri dopošiljati denarja (po poštni nakaznici), stane poština dosti manj, kakor po povzetju. 1-12

Angleški balzam, steklenica 50 kr.

Fijakerski prašek, zoper kašelj itd. 1 škatljica 35 kr., poštne prosto 60 kr.

Tanokininska pomada J. Pserhoferja, pospešuje rast las, 1 škatljica 2 gld.

Univerzalni plašter prof. Stendela posodica 50 kr., poštne prosto 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullricha, domače sredstvo proti slabi prebavi. 1 zavitek 1 gld.